

שיעור 13*
17 - 23 ספטמבר

כיצד נחכה?

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: מתי -25:46 24:35; פטרוס ב' 3; יעקב 26-14:2; יוחנן 38-35:4; קורינתיים א' 8-6:3; התגלות 1-4:21.

פסוק לשינון: "שקדו ואל תתעצלו. הִיוּ נְלֶהְבֵי רוּחַ וְשָׂרְתוּ אֶת הָאָדוֹן. גִּילוּ בַתְקוּהָ. הִיוּ סְבֻלָּנִים בְּצָרָה. הִתְמִידוּ בַתְּפִלָּה. תִּנּוּ אֶת חֻלְקֵכֶם לְצַרְכֵי הַקְּדוֹשִׁים וְשִׂאֲפוּ לְהַכְנִיס אוֹרְחִים" (רומ' 13-11:12).

במשך שנים מספר לפני רעש האדמה של 1906 בסאן פרנסיסקו המו מאדם קהילות המאמינים שבאיזור של סאן פרנסיסקו ואוקלאנד קליפורניה. חברי הקהילה היו עסוקים בביקור חולים ונזקקים. הם מצאו בתים ליתומים ועבודה למובטלים. הם טיפלו בחולים ולימדו מכתבי הקודש מבית לבית. הם הפיצו ספרות משיחית ונתנו שיעורים על חיים בריאים. בתי הכנסת ניהלו בתי ספר לילדים במרתף של בית הכנסת ברחוב לגונה. הם ניהלו בית מגורים לעובדים ומרכז רפואי. הייתה להם חנות למזון בריאות יחד עם קפיטריה צמחונית. הם התחילו פעילויות בנמל על סיפוני אוניות מספר רוועי הקהילה שלהם קיימו מפגשים באולמות והיכלים גדולים בערים. אלן גיי ווייט קראה לשני בתי הכנסת האלה 'הכוורות' והייתה נרגשת לשמע הדיווחים על פעילותם (Advent Review and Sabbath Herald, July 5, 1900). איזה דוגמאות טובות למה שאנחנו יכולים וצריכים לעשות בעודנו מחכים לביאתו השנייה של המשיח. אדוננו יבוא שנית, הנושא הקריטי הוא: מה נעשה בעודנו מחכים לו? בתשובה זו תלוי גורל נפשנו.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה- 24 לספטמבר.

בעודנו מחכים לישוע

בעוד השליחים מעריצים את המראות הנהדרים והנוף שלפניהם וקרני השמש המציפות את בית המקדש, רצה ישוע למשוך את תשומת ליבם למציאות שעמדה בפני קהילת המאמינים בעתיד הקרוב להם, וכמו בתשבץ נתן להם מעט אמת: "רואים אתם את כל אלה? אמן אומר אני לכם, לא תשארו פה אבן על אבן אשר לא תפל ארצה" (מתי 2: 24). השליחים היו מופתעים מדבריו ושאלו: "הגד נא לנו מתי יהיה הדבר הזה ומה הוא אות בואך וקץ העולם?" (מתי 3: 24). בהמשך ועד פסוק 31 מגלה להם ישוע את מקצת הדברים העתידיים לקרות לפני ביאתו השנייה. עוד הוא אמר: "הזהרו שלא תתעה אתכם איש, כי רבים יבואו בשמי ויאמרו: 'אני המשיח' ונתעו רבים. ואתם עתידיים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה. שימו לב, אל תבהלו; כי צריך להיות הדבר הזה, ובכל זאת עוד לא בא הקץ. גוי יקום על גוי וממלכה על ממלכה ויהיו רעב ורעידות אדמה במקומות רבים, אך כל אלה ראשית הצרות. אז ימסרו אתכם לרודפים ונהרגו אתכם ונתהו שנואים על כל הגוים בגלל שמי. רבים יפשו באותה עת ויסקירו זה את זה וישנאו זה את זה. נביאי שקר יקומו ונתעו רבים, ומאחר שתראה ההפקרות תתקרב אהבת רבים. אבל המחזיק מעמד עד קץ הוא יושע. ובשורה זו של המלכות תכרז בכל העולם לגדות לכל הגוים ואחרי כן יבוא הקץ." (מתי 14-4: 24). ובכך 35 הפסוקים הראשונים של הפרק הזה מעודדים אותנו לקחת את האותות הללו ברצינות, ונאמר לנו כיצד עלינו לחכות לזמן הקץ. במילים אחרות אנחנו לא יכולים לשבת מחוסרי מעש ולחכות לו כפי שמחכים לאוטובוס בתחנה. ניתנה לנו משימה גדולה בזמן ההמתנה הזו. **קיראו את מתי 24:36-46:25. כל אחד מהמשלים האלו מדברים על משימתם של מאמינים באלוהי ישראל בעודם מחכים לביאתו השנייה של ישוע. תמצתו את דבריו של האדון בפסוקים האלו. כדאי שנשאל את עצמנו כפרט וככלל- כיצד אנו ממלאים את הוראותיו של האדון לאור המשלים האלו?**

ישוע מעודד כאן בחזקה את תלמידיו ללכת בדרך האמיתית אחרי ולמלא את משימתם בעודם מחכים לו לבוא שנית. במהלך תקופת ההמתנה הזו יהיו שליחי מוכנים בכל עת. הם יראו אחווה, איכפתיות וכבוד לזולת; הם יישארו עירניים, יתכננו דברים מראש ויהיו אחראים אישית למצבם הרוחני. הם יכפילו מספר מונים את האמצעים שניתנו להם על-ידי אלוהים, ישקיעו את מירצם ומשאביהם במטרת קידום מלכות האלוהים ויכבדו את האופי האמיתי של אלוהיהם האוהב וידאגו לצרכי 'הקטנים האלה' (מתי 40: 25).

תחייה ושינוי ערכים בעוד אנו מחכים

קיראו את פטרוס ב' פרק 3. סכמו את תורות הפרק הזה בנוגע לתחייה ושינוי ערכים. כיצד מתאימים פסוקים אלו לנושא שבו אנו עוסקים ברבעון זה?

רצונו של אלוהים הוא שכל בן אנוש יחזור בתשובה (מתי 8: 3). נכון שזה לא תפקידנו להביא אחרים לתשובה אלא תפקיד רוח קודשו של ישוע, ובכל זאת נקראנו לבשר להם את החדשות הטובות של ישועה דרך המשיח, ואם הם יקבלו את בשורתנו זה יוביל לתשובה. גם אנחנו חברי קהילת המאמינים חייבים להיות חוזרים בתשובה. תשובה היא חלק מתחייה ותיקון. תחייה משמעה התעוררות לחיים, התחדשות הלב והנפש. תיקון, או שינוי ערכים, משמעו שינוי בהלך חיים, להיות יצור נברא מחדש בדמות המשיח (קור' ב' 17: 5).

"התעוררות לקדושה אמיתית בינינו היא הצורך הגדול והדחוף ביותר לנו. לבקש זאת צריכה להיות משימתנו הראשונה". (אלן ג'י ווייט, Selected Messages, book 1, p. 121). הדרך שבה עלינו לחכות, כפי שלמדנו אתמול, היא תוצאה של תחייה ושינוי ערכים. לדוגמה, כל הבתולות בפרק 25 של מתי היו צריכות להתעורר משנתן (מתי 13: 1-25). חמשת הבתולות הכסילות היו צריכות גם להכין יותר מקום בחייהן לרוח הקודש. כשאנו מצניעים לכת ומתכחשים לעצמנו, מתפללים בלי אנוכיות, לומדים את דבר האלוהים ומשתפים אחרים בדברו בצורה אוהבת, אנו מרחיבים את ליבנו ומוכנים לרוח קודשו. לעומת זאת ייתכן שנלמד את דבר האלוהים 15 שעות ביום ועדיין נישאר אנוכיים. נוכל להתפלל לתחייה ויגשם המלקוש' למטרות אנוכיות. תחייה מובילה לאיכפתיות נטולת אנוכיות כלפי הזולת. כשנימלא ברוח הקודש יחול שינוי ונהיה לאנשים להוטים, ושליחות תהיה בראש מעייננו. מחסורינו הוא תחייה ותיקון בתפילותינו, בלומדנו את דבר ה', ובבקשנו את רוח הקודש בשפע. כקהילת מאמינים אנו צריכים גם תחייה ותיקון בגישה שלנו ובשיטות היסודיות שלנו. אנו טעונים תחייה ותיקון בגישה שלנו כלפי כל אחד מ'הקטנים הללו'. זהו עניין הרבעון הזה.

כיצד נוכל להישמר מפני שאננות שלווה בנוגע לביאתו השנייה של ישוע? כיצד נוכל לשמור נגד עינינו את הדחיפות והמציאות של שליחותינו לאור ביאתו השנייה של האדון?

משימתה של קהילת המאמינים בזמן ההמתנה

קיראו את יעקב 26:14-2. כיצד מתארים פסוקים אלו את זהותינו והסיבה שבגללה אנחנו כאן?

בשיעור של יום ראשון מצויין שהשליחים החלו להצביע על הדרו של בית המקדש. ישוע מפנה את תשומת ליבם למצב קהילת המאמינים ומשימתה עבור עולם שקצו קרב ובא. העובדה היא שהקהילה קיימת משום שיש לה שליחות מסויימת ולא להיפך. שליחותה של קהילת המאמינים האדבנטיסטית על-פי התקנון שלה היא: "ללמד תלמידים מכל העמים והלשונות, לבשר להם את הבשורה הניצחית הטובה של מלכות השמיים (מתי 14: 24) בהקשר של בשורת שלושת המלאכים בהתגלות פרק 14 פסוקים 6-12, ולהוביל אותם לקבל את ישוע כגואל אישי ולאחד אותם עם שריד המאמינים; ללמד אותם לשרת את האדון ולהתכוון לביאתו השנייה הקרובה."

לבשר, ללמד ולרפא הם האמצעים דרכם עלינו להשיג מטרה זו. תחת נושא הריפוי כתוב עוד בתקנון הקהילה: "בקנה אחד עם העקרונות המצויים בכתבי הקודש בנוגע לרווחת כל אדם, אנו נותנים עדיפות לשימור הבריאות ולריפוי החולים ויחד עם הבורא אנו פועלים למען העניים העשוקים והמדוכאים להביא לשיקומם."

רבעון זה החל עם הרעיון שישוע רצה לשקם במין האנושי את צלמו ודמותו של אלוהים ולייפות כוחנו ללכת בעקבותיו ולהיות כלים לשיקום כולל בקהילות בהן אנו חיים. "העולם צריך כיום את מה שהיה צריך לפני 1900 שנה - התגלותו של המשיח. עבודה רבה של שינוי ערכים ותיקון נחוצה, ורק דרך חסדו של המשיח תוכל עבודת שיקום פיזי נפשי ורוחני זו להישלם". (אלן ג'י ווייט, p. 143, Ministry of Healing).

לאחר ששמע חבר קהילה סמינר שהציג את שליחותו של ישוע כמודל לשליחות לקילה שבזמן הסוף, הוא אמר: 'בפינה שלנו בעולם אנחנו לא פתוחים ממש לרעיונות חדשים ושיטות חדשות. מה ששמענו השבוע על שיטת הבישור של ישוע אינו דבר חדש. זהו רעיון ישן שפשוט שכחנו אותו."

"הַאֲמוֹנָה בְּאִין מַעֲשִׂים מֵתָה הִיא" (יעקב' 2:20). כיצד גילית את הקירבה שבין אמונה ומעשים? כיצד מתחזקת אמונתך בגלל מעשים?

התכוננות לקציר האחרון בזמן ההמתנה

כפי שראינו בשיעור מספר 5 השתמש ישוע במונחים חקלאיים בדברו אודות מלכות השמיים. חקלאות אינה אירוע יחיד אלא תהליך. היא מחזור עם שלבים שונים ועבודות שונות לאנשים שונים בזמנים שונים. עלינו להיות פתוחים לרוח הקודש ולהשגחה העליונה של אלוהים כדי לדעת כיצד נוכל להיות ראויים למתן שירות לאדון בתהליך של הכנת האדמה, הזריעה והקציר.

קיראו את יוחנן 38-35:4. אילו דימויים קיימים כאן? מהו המסר? כיצד עלינו לפעול למען הזולת?

עובדה היא שאיננו יודעים מה בלב אנוש. איננו יודעים כיצד פועלת רוח הקודש בחייהם. ייתכן שנביט במישהו ונראה תמונת מצב מסויימת ונחשוב שאדם זה רחוק מאוד מלהיות מוכן לקציר ובעצם, במציאות כל מה שהם צריכים זה עידוד לקבל החלטה מחייבת לישוע. המלחמה משתוללת על כל לב ונפש של כל בן אנוש ואלוהים קורא לנו לעזור להם לבחור בו.

קיראו את קורינתיים 8-6:3. מהו המסר עבורנו בהקשר של שליחות?

בדרך משלו אומר כאן שאול את שאמר ישוע משכבר. עבודת הבישור, השליחות, היא ממש כמו עבודתו של החקלאי. ייתכן שלא כולם ייטלו את אותו החלק אולם כל שלב הוא נדבך חשוב וקריטי בתהליך הבישור ועשיית תלמידים. ואף על פי שאנו נוטלים חלק ואלוהים עושה בנו שימוש, בסופו של דבר רק אלוהים יכול לגרום לשינוי בנפש.

כיצד נוכל ללמוד להיות מלאי תודה וצנועים בשל התפקיד שנתן לנו אלוהים בתהליך של מתן שירות לזולת? מדוע זוהי זכות?

ההמתנה נסתיימה

לפני הרבה שנים כתב סופר אנגלי בשם צ'רלס דיקנס ספר בשם- 'סיפור על שתי ערים'. שתי הערים הללו היו לונדון ופריז. ניתן לומר שגם מקרא הקודש נכתב על שתי ערים, האחת ירושלים של מעלה והשנייה בבל הגדולה של מטה (הכנסייה הקתולית ובנותיה). בהתגלות 8: 14 ובהתגלות 18 מתאר יוחנן את בבל. עיר זו היא מקום מגוריהם של שדים ורוחות רעות. היא גרמה לאומות שלמות לבצע חטאי זנות רוחנית. גורלה נחרץ, ונקבע שהיא נפלה. עיר זו, המסמלת את הרוע, הכפירה והמרד נגד אלוהים תימחץ יום אחד ותושמד.

קיראו את התגלות 4-1: 21. איזה ניגודים קיימים בין ירושלים של אלוהים ובבל הגדולה?

ירושלים, העיר השנייה שבה עוסקים כתבי הקודש היא עיר הקודש המוזכרת בהתגלות פרקים 21-22. תושבי העיר בחרו להם את החתן ודחו את האנוכיות והזנות הרוחנית של השטן וחסידיו. ברוב חסדו של אלוהים צייתו הפדויים למצוותיו ושיקפו בחייהם את אמונתו של ישוע (הת' 12: 14). סבלנותם במבחן הארוך ורצונם העז לאמץ את שליחותו ופועלו של ישוע סיפקו התנסות וחוויה של מלכות השמיים בעודם עלי אדמות. הוא נושעו בשל אמונתם בישוע; צידקתו לבד עשתה אותם לראויים לכניסה למלכות השמיים. דאגתם לכל אחד הקטנים הללו (מתי 40: 25) הייתה להוכחה גלויה של האמונה המושיעה הזו. בזכות דם השה (הת' 5) הפך תפקיד קהילת המאמינים בשיקום הזולת לשמחה חגיגית (ראו הת' 14, 13: 5). בעיר השמחה והקדושה הזו אלוהים "ימחה כָּל דְּמָעָה מֵעֵינֵיהֶם וְהִמָּנוֹת לֹא יִהְיֶה עוֹד; גַּם אֶבֶל וְזַעֲקָה וְכָאֵב לֹא יִהְיֶה עוֹד, כִּי הָרֵאוּנוֹת עֲבָרוּ" (הת' 4: 21). שלום אמיתי הוחזר, ושיקום מלא של דמותו של אלוהים במין האנושי התרחש- נפשית, רוחנית ופיזית. העימות הגדול הסתיים "ומחלקיק אטומי ועד לעולמות הגדולים ביותר, הכל, החי והדומם מצהירים ביופיים ובאושר מלא ונטול צל שאלוהים הוא אהבה." - אלן ג'י ווייט, 'העימות הגדול', עמ' 678. גירסא אנגלית.

קיראו את התגלות 21: 22. באילו דרכים כולל פסוק זה את כל מה שאנו מאמינים בו?

חומר נוסף למחשבה:

קיראו את מתי 16: 5; קולוסיים 17: 3; עברים 15, 16: 13; בספר 'על הר הזיתים' מאת אלן ג'י ווייט עמ' 627-636 והפרק 'אחד מאחי הקטנים האלה' בספר 'חמדת הדורות' עמ' 637-641 (גירסא אנגלית).

ישוע אמר לנו מה יהיו הסממנים של זמן הקץ טרם ביאתו השנייה ואין הם אירועים יפים. מלחמות, שמועות על מלחמות, רעב, ארבה וכולי. אם אנשים דוחים את אלוהים בשל הרוע הקיים בעולם, בוודאי שיש להם הרבה סיבות כרגע ויהיו להם סיבות נוספות ככל שנתקרב למועד ביאתו של האדון. כך שזה בעצם קריטי יותר לנאמניו של אלוהים הטוענים שהם חסידיו לשקף את אופיו לעולם ולעזור לאנשים לקבל היבט טוב יותר כשהם רוצים לדעת את טבעו של אלוהים.

"אם נצניע לכת עם אלוהים ונהיה חביבים ומתחשבים ורכי לב ומלאי חמלה, יהיו מאה תלמידי חדשים במקום שיש רק אחד כרגע." - אלן ג'י ווייט, Testimonies for the Church, vol. 9, p. 189.

איזו הצהרה פשוטה ועצומה בנוגע לשליחות לזולת. בעודנו מחכים לישוע בביאתו השנייה, הוא מצפה שגוף המאמינים בו יבשר ויחיה את כל הבשורה; שנשקיע מעצמנו ומהאמצעים שלנו במאמצים אלו; לאהוב ולכבד ולדאוג לזולת; ולפתוח את דלת ליבנו לפועלו של רוח הקודש במלואו. עדות שכזאת לא יוכל העולם לבטל עם שום ויכוח.

שאלות לדיון:

1. דונו בכיתה על ההבדל שבין החיים בעיר בבל בהשוואה לעיר ירושלים. מהם ההבדלים הבולטים ביותר בין שתי ערים אלו? מהו ההבדל הגדול ביותר בין תושביהן ומה הוא ההבדל הבולט ביותר בהשוואה בין החזות והמראה של שתי הערים האלו?
2. השאלה הגדולה המוצגת בפני משיחיים היא לא האם יש חלק למעשים בחיי המאמין המשיחי, כמובן שהם חלק מחייו. השאלה שצריכה להישאל היא: 'אם מעשים לא מושיעים אותנו... אז איזה תפקיד יש להם בחיי המשיחיים? כיצד נענה לשאלה הזו לרקע השליחות ומתן שירות לזולת?
3. כיצד אנו מחכים לישוע שיחזור? מה בחיינו מעיד על המציאות הזו ואמונתנו בה? מדוע שנחיה בצורה שונה מאלו שאינם מאמינים בביאתו השנייה של ישוע?